КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

СЕКРЕТАРІАТ

УПРАВЛІННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

01044, м. Київ, вул. Хрещатик, 36, каб. 921 *тел.: (044) 202-70-90*

11.04.2017 № 08/230-889

на № _____ від _____

Голові постійної комісії Київської міської ради з питань транспорту, зв'язку та реклами Окопному О. Ю.

Правовий висновок
до проекту рішення Київської міської ради
"Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 26 січня 2012 року №20/7357
"Про затвердження Концепції розвитку зовнішньої реклами в місті Києві"

В управлінні правового забезпечення діяльності Київської міської ради опрацьовано поданий проект рішення. за результатами чого вважаємо за необхідне висловити щодо нього такі зауваження.

Згідно з проектом рішення Київської міської ради запропоновано внести зміни до рішення Київської міської ради від 26 січня 2012 року №20/7357 "Про затвердження Концепції розвитку зовнішньої реклами в місті Києві". З аналізу проекту змін можна дійти висновку про те, що запропоновано змінити більшу частину рішення Київської міської ради від 26.01.2012 №20/7357, виклавши більшу частину його положень у новій редакції.

У зв'язку з чим зазначаємо, що відповідно до загальновизнаних правил нормопроектування у разі внесення до правового акта змін, що за обсягом становлять більше половини тексту або істотно впливають на зміст, акт необхідно викласти в новій редакції.

Своєю чергою, згідно із проектом змін, запропоновано затвердити новий акт "Правила розміщення рекламних засобів в місті Києві" замість такого документа як "Концепція розвитку зовнішньої реклами в місті Києві".

Правила - це акт, який конкретизує норми права загального характеру з метою регулювання поведінки суб'єктів правовідносин у певних галузях законодавства і вирішує процедурні питання.

Натомість концепція - це документ, який визначає тактику та стратегію розвитку у відповідній сфері суспільних відносин.

Отже, за своїм змістом та правовим статусом це два різні документи, і якщо концепція як документ може бути затверджена (схвалена) у будь-якій сфері суспільних відносин, то правила як акт приймається (видається) відповідно до законодавства.

Стаття 19 Конституції України встановлює, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, згідно з якими ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Жоден Закон України не передбачає повноважень Київської міської ради із затвердження правил розміщення рекламних засобів на території міста Києва.

Засади рекламної діяльності в Україні визначені Законом України "Про рекламу".

Відповідно до статті 16 Закону України "Про рекламу" розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, а поза межами населених пунктів - на підставі дозволів, що надаються обласними державними адміністраціями в порядку, встановленому цими органами на підставі типових правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Отже, на законодавчому рівні встановлено, що розміщення зовнішньої реклами у місті Києві має проводитися в порядку, встановленому виконавчим органом Київської міської ради (Київською міською державною адміністрацією).

Згідно із розділом "XIV. РОЗМІЩЕННЯ ТА УТРИМАННЯ ЗОВНІШНЬОЇ РЕКЛАМИ" Правил благоустрою міста Києва, затверджених рішенням Київської міської ради від 25.12.2008 №1051/1051, розміщення та утримання зовнішньої реклами в м. Києві повинно відповідати вимогам Закону України "Про рекламу", Типовим правилам розміщення зовнішньої реклами, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067, а також діючому Порядку, що затверджується розпорядженнями виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації).

На сьогодні в місті Києві діє Порядок розміщення реклами в місті Києві, затверджений рішенням Київської міської ради від 22.09.2011 №37/6253 (далі - Порядок).

Метою впровадження Порядку є уніфікація всіх процедур з питань розміщення зовнішньої реклами, реклами на транспорті комунальної власності та реклами в ліфтах будинків комунальної власності міста Києва.

Своєю чергою, відповідно до проекту Правил, останні покликані врегулювати правові відносини між виконавчим органом Київської міської ради (Київською міською державною адміністрацією) та фізичними і юридичними особами, що виникають у процесі розміщення засобів зовнішньої реклами, реклами на транспорті комунальної власності.

А тому, в разі прийняття запропонованих Проектом рішення Правил, на території міста Києва діятиме декілька актів, які регулюватимуть питання розміщення зовнішньої реклами, реклами на транспорті комунальної власності, що не відповідає принципу правової визначеності. Зокрема у рішеннях

Конституційного Суду України неодноразово наголошувалося, що визначальними елементами верховенства права є принципи правової визначеності (йдеться про умову забезпечення передбачуваності застосування правової норми), ясності і недвозначності правової норми, оскільки інше не може забезпечити її однакового застосування, не виключає необмеженості трактування у правозастосовній практиці та неминуче призводить до сваволі (рішення від 22 вересня 2005 року №5-рп/2005, від 29 червня 2010 року №17-рп/2010, від 22 грудня 2010 року № 23-рп/2010, від 11 жовтня 2011 року №10- рп/2011 тощо).

Також звертаємо увагу на те, що ні пояснювальна записка до проекту рішення, ні матеріали додані до нього не містять обґрунтування необхідності заміни Концепції розвитку зовнішньої реклами в місті Києві на акт, який регулюватиме відповідні відносини у цій сфері. Крім того, з аналізу запропонованого проекту Правил, останній містить розділи, ідентичні тим, що є в Концепції: зонування розміщення зовнішньої реклами в місті Києві із заборонами та обмеженнями щодо формату рекламних засобів, класифікатор типових рекламних засобів, схеми розміщення рекламоносіїв на території міста та експлуатаційні вимоги до їх розміщення тощо. У зв'язку з цим виникають запитання щодо відмінностей предмету правового регулювання цих документів, адже відповідно до їх правового визначення ці документи різні не лише за формою, але і за своїм змістом.

Проект рішення не позбавлений і інших недоліків, але з огляду на висловлені концептуальні зауваження до нього зупинятися на них не вважаємо за потрібне.

Враховуючи вищенаведене, можна дійти висновку про те, що проект рішення не відповідає вимогам законодавства.

Начальник управління В. Слончак